

Jan Seitz (1882 - 1944)

Jako meziválečný starosta byl nejdůležitější osobností Sušice. Dobrý hospodář, s pevným národním charakterem, vždy elegantně oblečený s květinou v klopě – svou pílí a důsledností vytvořil ze Sušice jedno z nejkrásnějších

měst meziválečného období u nás. Již r. 1910 se Jan Seitz stal členem sušického zastupitelstva a r. 1922 byl zvolen starostou. V této funkci zůstal bezmála dvacet let. 21. 4. 1941 byl však za velezrádné výroky na městské radě a za nepřátelský poměr k Německé říši zatčen gestapem. Po třech letech

mučení zemřel dne 28. 6. 1944 v koncentračním táboře v Oranienburgu. Spolupracoval se sušickými architekty, a především s architektem Freiwaldem a Böhmem z Prahy, kteří byli tvůrci moderní výstavby v Sušici. Během let, kdy byl Seitz sušickým starostou bylo postaveno 409 nových domů a proběhlo 431 přestaveb.

Využíval pomoci státu, půjček a především pomoci sušických podniků, které v té době byly v rozkvětu (především SOLO). Mezi nejvýznamnější stavební akce patří: vystavení čtvrti Benátky a čtvrti Burínka, spořitelna, Dům zdravotní péče, vodojem, hotel Svatobor, rozhledna na Svatoboru, pošta, okresní a berní úřad, měšťanská škola, pomník odboje, bronzová socha T. G. Masaryka, učňovská škola, kino, zemská líheň, ševcůrna, koželužny, PAP, automatická telefonní ústředna, obchodní družstvo, oprava kaple Anděla Strážce, zemědělská škola na Hrádecké silnici, Scheinostovo zátiší, Kalich, Daliborka, říční lázně Fuferna a celá řada dalších.

Délka trasy:

2 km (přibližně 1 hod. volným tempem)

Náročnost trasy:

lehká, dostupná i pro rodiny s menšími dětmi a kočárky

Barva značení:

STŘÍBRNÁ

Popis trasy:

náměstí Svobody – ulice T. G. Masaryka – Hotel Svatobor – Sokolovna Sušice – Gymnázium Sušice – Studentská – Villaniho – U Kapličky – Husovo náměstí – Daliborka – továrna Solo – Dům zdravotní péče – Posádkový dům armády – Burínka – ZŠ T. G. Masaryka – Nábřeží J. Seitze - náměstí

15

5

Co možná nevíte... (Perličky z meziválečné Sušice):

- Miroslav Zikmund a Jiří Hanzelka se v Sušici půl roku učili opravovat auta, aby mohli vyrazit na své cesty automobilem
- V Sušici ve vile Danuška žil zakladatel Dermacolu Vlastimil Boulbík
- Boty ze Schwarzkopfovy „ševcůrna“ ve své době konkurovaly i Baťovým. Obuv byla vyráběna v malých sériích, oproti Baťovkám byly dražší, ale kvalitnější. Byly distribuovány po celém světě (dvě třetiny bot šly na export – především do Ameriky). V roce 1947 se jeden typ dámského střevíce ze sušické továrny stal botou roku a odnesl si zlatou medaili ze světové soutěžní výstavy v Bernu.

1a

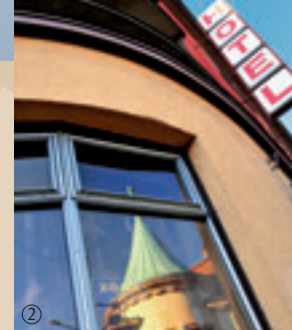

4

Ulice Poštovní (1) by se klidně mohla jmenovat Freiwaldova. Ještě na počátku dvacátých let tu po ní nebylo ani památky, náměstí s Havlíčkovou ulicí spojovala jen nepatrná ulička mezi masnými krámy. Roku 1929 byla zbourána Stará beseda č.p. 8/1 i masné krámy a na uvolněném prostoru byla postavena **budova spořitelny (1a)** a zřízena nová ulice, která propojila náměstí s Havlíčkovou ulicí. Projektanty nové budovy byli architekti J. Freiwald a Böhm. Oba pánové byli autory i dalších dvou budov v nové ulici, a sice **pošty (1b)**, která dala ulici jméno, a **živnostenské školy (1c)**. Upravili i protilehlý dům č.p. 10.

Hotel Svatobor (2) svou konečnou podobu získal ve třicátých letech 20. století. Původní objekt pochází pravděpodobně z období kolem roku 1800. Zásadní přestavba objektu proběhla v 2.pol. 19.stol.

Schwarzkopfova vila č. p. 154/II (3) – tato vila byla postavena opět dle návrhu architekta Freiwalda pro rodinu místního obchodníka.

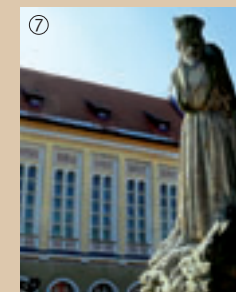

2

Sokolovna (4) – krásná secesní budova byla postavena v letech 1914 – 1915 dle návrhu architekta Grabingera. V meziválečném období bylo dostavěno jižní a severní křídlo objektu včetně technického zázemí.

Gymnázium (5) – honosná budova sušického gymnázia byla postavena dle návrhu architekta Ladislava Skřivánka z Prahy. Po několikaletých snahách o vznik české střední školy v pohraničí byla výuka v Sušici zahájena r. 1911. Chloubou školy je Smetanův sál, aula s historickými varhany a zlatem ozdobeným stropem. Budova je kulturní památkou.

Benátky (6) – domky v ulicích **Studentská, Villaniho a U kapličky** vyprojektoval Jindřich Freiwald už v roce 1924. Na realizaci projektu získalo město Sušice dotaci od ministerstva sociálních věcí ve výši více než dva miliony

7

korun. Dříve zde byla močálová louka – odtud pojmenování Benátky. Pět objektů v ulici Pravdova naproti gymnáziu se zase hanlivě říkalo „U pěti zlodějů“. Domky byly budovány ve stejné době jako gymnázium, z jehož stavby se záhadně ztrácel materiál.

Pomník Mistra Jana Husa (7) a **náměstí**, které nese název po Mistru Janu Husovi, naleznete reformátorovu sochu. Z hranice tu na vás shlíží díky významnému českému sochaři Emanuelu Kodetovi.

Daliborka (8) – velký dům v sousedství Sola na křižovatce ulic Pravdova, Masarykova a Nádražní se zrodil až na samém počátku první republiky, od roku 1921 poskytoval byty pro tovární úředníky. Díky charakteristickým věžičkám získal přezdívku Daliborka.

Továrna SOLO (9) – je nejznámějším podnikem v Sušici. Sirkárna zde vznikla již v roce 1849. Výroba se neustále rozvíjela. V roce 1926 měla sirkárna 1475 zaměstnanců a 877 koňských sil. Bohužel v roce 2009 byla výroba přestěhována do Indie.

Dům zdravotní péče (10) – Solo postavilo toto sociální zařízení pro své zaměstnance již v roce 1930 (dnes již kulturní památka). V Sušici tak vyrostl velmi moderní objekt, který neměl ve své době takřka obdoby. Tehdy tu pro zaměstnance sloužily jesle, závodní jídelna i lékařská ordinace.

3

6

Domy zaměstnanců SOLO – „Soláky“ (11)
– domy stojí přímo na bývalém rameni řeky Otavy. To bylo zasypáno a přeloženo až v roce 1920 a na jeho místě byly vybudovány byty pro zaměstnance sírkárny.

Schwarzkopfova továrna na usně a obuv (12)
(12) – v roce 1836 byla založena firma A. Schwarzkopfa. Z počátku to bývala jen malá koželužna. V roce 1881 zemřel její zakladatel a firmu převzal Zikmund, který v roce 1898 vybudoval novou továrnu za městem. V roce 1926 měla továrna již 562 zaměstnanců a byla druhým největším podnikem v Sušici.

Posádkový dům armády (13) – kdysi krásný hotel pod vrchem Stráž s tančícím parketem na řece Otavě, později posádkový dům armády, slouží v současné době jako místní diskotéka.

Burinka (14) – nazývána také: „Sušickou Ořechovkou“. Jedná se o vilovou čtvrt se zahrádkami a parkem, která byla v meziválečném období vystavěna „na zelené louce“ dle ucelené urbanisticko-architektonické studie.

Základní škola T.G.Masaryka (15) – nejkrásnější základní škola v Sušici z roku 1927, postavená dle projektu pražského architekta L. Skřivánka. S krásným městským parkem, kromě jiného tu najdete i moderní hřiště pro seniory.

Památník odboje (16) – pomník byl postaven v roce 1933 dle návrhu architekta Freiwalda. Po obou jeho stranách jsou figurální reliéfy symbolizující 1. a 2. světovou válku.

Berní a okresní úřad (17) – ucelený komplex zrcadlových staveb podle projektu pražského architekta Františka Jandy. Budovy vznikly v letech 1925 – 1932.

14

10

16

ARCHITEKTURA XX. STOLETÍ DRUHÝ MĚSTSKÝ OKRUH

Městské informační centrum Sušice

nám. Svobody 138, 342 01 Sušice, tel.: 376 540 214
e-mail: icsusice@mususice.cz

www.susicebranasumavy.cz

Text: Město Sušice, Muzeum Šumavy 2011. Foto: Šumák © 2011. Design a mapa: MATYPO s.r.o. ©2011.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

sušice
BRÁNA ŠUMAVY

sušice
BRÁNA ŠUMAVY

ARCHITEKTURA XX. STOLETÍ DRUHÝ MĚSTSKÝ OKRUH

NEJKRÁSNEJŠÍ PROCHÁZKY PO SUŠICI A OKOLÍ